

TILL SVERIGES FOLK
NU HAR SVERIGES FOLK KALLATS TILL VAL.

och afgörandet gäller den fråga, som bland politiska spörsmål är viktigast af alla, värnet af vår frihet och själfständighet som folk. Konungen har vädjat till folket, och detta skall svara. Långt öfver rikets gränser skall det svaret höras och dess innebörd noga uppmärksammas. Det får ej vittna om bristande vilja hos oss att vårda landets försvar; vi kunna då själfva bidra att hos andra skapa frestelser att spekulera i vår svaghet. Må i stället vårt svar låta hela Europa förstå, att Sveriges folk håller sin frihet kär och skall värja den med offervillig beslutsamhet! Ingenting kan säkrare än just ett sådant svar trygg a vår fred.

DET MELLANFOLKLIGA LÄGET

är för närvarande enligt alla sakkunnigas mening synnerligen oviss och spännande. Icke ens den mest förutseende kan med någon grad af sannolikhet yttra sig om, huruvida det länge fruktade världskriget är omedelbart förestående eller kan undanskjutas under ett större eller mindre antal år. Men därom synes man ense, att när en sammanstötning mellan Europas stormakter äger rum, de smärre staternas oberoende och okränkbarhet komma i större fara än sedan ett århundrade.

VÄNSTERPARTIERNAS FÖRSVARSPOLITIK.

Mdt under ett sådant läge inbjuder det socialdemokratiska partiet Sveriges folk att minska och nedsätta det försvar som finnes! Sådant är möjligt endast från ett parti, som med alla medel vill komma till makten, men ännu ej känner dess ansvar. Om vi sätta värde på vår frihet och vårt oberoende, måste vi med kraft tillbakavisa socialdemokraternas lockelser. Äfven det liberala partiet har tidigare förespeglat minskade offer till landets värn. De senaste stora försvarsberedningarna skulle visa vägen till ett försvar, som om möjligt gäfvade lindring i både personliga och ekonomiska bördor men ändå blefve planmässigt, helgjutet och betryggande. Utredningsarbetena ha emellertid nogsamt ådagalagt, att landets värn på inga villkor kan försvagas och icke medgifver minskade offer. Det utrikespolitiska lägets ovisshet och de väldiga rustningar, som vidtagas af folken rundt om i vår världsdela göra det tvärt om nödvändigt att vi i många och väsentliga stycken förbättra och förstärka det försvar vi äga samt därvid handla utan dröjsmål.

Djupt måste det beklagas att, när tidsförhållandena äro sådana, en af den nyss gångna : ministärens första åtgärder gått ut på upprifvande af en af statsmakterna redan beslutet förstärkning af vår örlogsflotta. Och löftena om en snar, planmässig och enhetlig försvarsreform ha förbytt i en politik, som velat sönderstycka försvarsfrågan vid dess lösning sant fördela denna på skilda riksdagar. Det är framför allt denna politik som skapat den nuvarande ställningen.

ETT GODT OCH BETRYGGANDE FÖRSVAR KAN VINNAS REDAN I ÅR.

Svenska folket går nu till val, och vi äga ännu möjlighet att redan detta år för landets försvarsfråga vinna en lösning af bestående värde. De riktlinier för en sådan, som af konungens nuvarande rådgifvare framlagts, äro af den beskaffenhet, att ett godt och betryggande försvar kan därpå byggas. Personliga och ekonomiska offer kunna icke undgås utan att äfventyra rikets trygghet, vår egen och efterkommandes frihet Med tillfredsställelse må i detta samband framhållas, att väsentliga fördelar äro att vinna genom det sätt, hvarpå de värnpliktigas första utbildning (den sk. rekrytskolan) föreslås anordnad. Den får sålunda börja vid en tid på senhösten, då arbetstillfällena ofta äro mindre goda. Den är däremot afsedd att sluta vid den tid på sommaren, då arbetsanställningar äro lätta att vinna och då särskildt jordbruksnäringen har störst behof af arbetskrafter. Den medgifver fullt tillgodoseende af ett bland de starkast framträdande försvarsbehofven, nämligen en nödvändig vinterutbildning af de värnpliktiga. Och slutligen måste det anses som en mycket betydande fördel att den första utbildningen kan fullgöras i en enda följd, så att icke de värnpliktiga upprepade gånger ryckas från sina anställningar i det borgeliga lifvet. En så ordnad första utbildning måste - äfven om till tiden något längre - för de värnpliktiga bestämdt vara att föredraga framför en rekrytskola, som skulle fullgöras i tvenne omgångar under skilda år och därmed mera störande ingripa vid sökande af tjänster och arbetstillfällen. - Den föreslagna nya ordningen skulle bli än lättare att bära, därest såsom vi hoppas en förbättring i de värnpliktigas dagaflöning i någon form kunde äga rum.

Många och viktiga äro de öfriga försvarsbehof som på ett tillfredsställande sätt kunna fyllas genom en reform enligt de nyss angifna riktlinierna. Alla kunna de ej här uppräknas, men särskildt må påminnas om ordnandet af reservformationerna, hvarigenom i krigstillfälle kan till fulla uttagas hela den försvarskraft, som värnpliktsutbildningen afsett att skapa. Af den mest ingripande betydelse för stärkande af vår värnkraft

och vår krigsberedskap är vidare att örlogsflottans nybyggnadsfråga äntligen kommer till afgörande. De många årens uppehåll i pansarbåtsbyggandet har väsentligt sänkt vår flottas stridsvärde. Visserligen har svenska mäns och kvinnors enastående offervillighet trädt räddande emellan, men oundgängligen nödvändigt är att pansarbåtsbyggandet snarast möjligt med kraft återupptages. Icke längre tillbaka än på senhösten 1912 kallades vår flotta, under några för världsfreden kritiska månader, ut på fredsvakt. Vi fingo därmed, genom den nyss afgångna liberala ministären, en lefvande påminnelse om, att flottan är det försvarsmedel, som i särskildt hög grad är lämpadt att bidra till skydd för landets neutralitet.

Den extra värmskatt, som för olika försvarsändamål blir erforderlig och som är afsedd att läggas på de ekonomiskt mera bärkraftiga, skall säkert, vid försvarsfrågans lösning i ett sammanhang, af dessa med offervilligt sinne utgöras. Vi uttala ock vår förhoppning därom, att frågorna rörande en reformerad krigslagstiftning samt inrättande af ett militieombudsmannaämbete må i samband med försvarsreformen finna en lyckosam lösning.

KONUNGENS STÄLLNING I VÅR FÖRFATTNING.

De nu förestående valen borde helt och uteslutande gälla landets försvarsfråga. Allbekanta förhållanden ha emellertid starkt skjutit i förgrunden ett annat spörsmål, hvarom vi icke borde tvista, nämligen huruvida Sveriges grundlag skall gälla eller icke gälla i vårt land. De samverkande liberala och socialdemokratiska partierna ha velat tysta konungens röst till Sveriges folk att, medan tid ännu är, ofördröjligen sörja för landets försvar. Det häpnadsväckande anspråket att konungen skulle genom ett hemligt löfte afstå från att fritt meddela sig med sitt, folk kastar ett klart ljus öfver vänsterpartiernas sträfvanden att förvandla svenska grundlagens verkliga konung till en blott namnstämpel, fritt tillgänglig för partisinet att efter godtfinnande använda. Vinna sådana sträfvanden framgång, då jämnas därmed vägen för det socialdemokratiska partiets öppna fordran på införande af republikanskt styrelsesätt.

Vi äro förvissade, att den ojämförligt största delen af Sveriges folk, särskildt den svenska allmogen, icke vill ha en skuggkonung eller utbyta sitt urgamla konungadöme mot en partyranniserad republik. Några af de vackraste bladen i vår historia ha att berätta om, huru i svåra allvarstider vägen till räddning varit allmogens väg till konungen och konungens till allmogen. Icke heller vi vilja se vägen mellan konung och undersåtar spärrad af enväldiga partichefer och deras partianspråk. Vi vilja liksom våra fäder bevara vår rätt att gå till kungs med våra bekymmer och våra önskingar, och i allvarsfyllda tider mottaga vi med glädje och tacksamhet konungens väckande ord till oss alla att gemensamt med honom taga till vara riket, dess höghet och oberoende.

SVENSKE VALMÄN:

De röster vi nu gå att nedlägga i valurnorna synas gälla allenast en enda riksdag på några flyktiga veckor, men deras verkningar kunna sträcka sig till senaste eftervärld. Vi kunna icke huru länge det ligger i vår egen hand att trygga vårt rikets värn. Kanhända bjudes den möjligheten icke mera. Så må vi då genomträngas af den omätliga ansvarskänslan i en omröstning, som kan gälla om vår frihet som folk, om det dyrbara arfvet från fäderna skall blifva våra barns och våra efterkommandes egendom. Till hvarje vrå af vårt land må tränga vår konungs allvarstunga maningsord: "Inför släkten som gått och inför släkten som komma skola vi för Gud stånda till ansvar för våra handlingar. Den Högste, som hittills hållit sin hand öfver Svea rike, Han bevara nu och i kommande tider vårt land och folk!"

ANDRA KAMMARENS LANDTMANNA- OCH BORGAREPARTI.

Dess förtroenderåd:

ARVID LINDMAN	HANS ANDERSSON i Skifarp	CARL PERSSON i Stallerhult
L.J. JANSSON i Djursätra	GUST. ODQVIST	P. NILSSON i Bonarp
P.O. LUNDELL	E. O. MAGNUSSON i Tumhult	J. P. JESPERSON